

Djemed med Paragraffen. Denne Paragraf lyder saaledes: „Regeringen skal være bemyndiget til med fornøden Velpelse at gøre Bestemmelserne i de foregaaende §§ 1 og 2 anvendelige paa saadanne Steder uden for Kjøbenhavn, hvor Forholdene maatte gøre det nødvendigt eller ønskeligt“. Paragraffen foreslaas nu forandret saaledes, at Ordet „saadanne“ gaar ud, og at sidste Sætning kommer til at lyde saaledes: „naar det af bedkommende kommunale Bestyrelse anses for nødvendigt eller ønskeligt.“ Denne Endring er foretaget mere for at tydeliggøre dette Punkt, end for egentlig at indføre noget nyt. — Endelig have to ærede Medlemmer udenfor Betænkningen stillet en Række Endringsforslag til Lovforslaget, om hvilke jeg foreløbig ikke skal udtale mig, førend den ordførende af de to ærede Medlemmer have udtalt sig.

C. C. Andersen: Det er i Henhold til mine Udtalelser ved denne Sags 1ste Behandling og i Overensstemmelse med Ønsker, som jeg veed næres blandt en stor Del Søfolk, at den ærede 6te Landstingsmand for 1ste Kred (Knudsen) og jeg have tilladt os at stille en Del Endringsforslag, som findes udenfor Betænkningen. Det, som det foreliggende Lovforslag særlig tager Sigte paa, er at forhindre, at Søfolk blive benyttede paa en saa samvittighedsløs Maade af Logisværter og Hyrebasser, som Tilfældet i Djebliffet er. Jeg kan imidlertid ikke se, at Lovforslaget rigtig rammer dette Forhold, og under alle Omstændigheder rammer det ikke dette Forhold paa en tilstrækkelig eftertrykkelig Maade. Sagen er jo den, at Forslaget gør Forhyringsvirksomheden, Virksomheden som Forhyringsagenter, privat. Dette, at denne Forretning er privat, umuliggør eller vanskeliggør i alt Fald i høj Grad en virksom Kontrol paa dette Omraade. Tillige medfører det, at Forretningen er privat, at Forhyringsagenten er stærkt interesseret i det pekuniære Udbytte, han kan drive ud af Forretningen. Han vil altsaa behandle denne Forretning paa samme Maade som den, hvorpaa enhver anden Forretningsmand behandler sin Forretning, og søge at frygte den størst mulige Gevinst til sig, han vil behandle sine Søfolk som en Forretningsmand sine Varer og søge at udbytte dem i størst muligt Omfang. Det ligger da nær at antage, at han glider ind paa den Vej, som de nuværende Hyrebasser og Logisværter ere inde paa, og jeg kan ikke se, at man efter Lovforslaget, saalænge Forretningen er privat, kan føre en saa virksom Kontrol lige overfor disse Forhyringsagenter, at den vil

umuliggøre dem at komme ind paa det Plan, som de ere inde paa for Djebliffet. Vi have under nuværende Forhold Hyrebasser, som hverken ere Logisværter eller Værtshusholdere, men som staa i Forbindelse med Værtshusholdere og Logisværter, og ved Hjælp af disse Forbindelser udbytte Søfolkene. Jeg tror ikke, at vi have Betingelser i dette Forslag til at kunne hindre dette Forhold. Vi kunne vel hindre, at Forholdet drives aabenhjst, saaledes som det er nu, men jeg tror ikke, at vi kunne hindre, at det vedbliver i det skjulte. Imidlertid har Lovforslaget jo taget Sigte paa at søge at saa Forholdet affkaffet, og jeg tror derfor, at hvis man vil føre denne Sag til et for Sømændene virkelig heldig Resultat, skal man oprette et Statskontor, som har denne Virksomhed under sig. Jeg tror saa meget mere, at man kunde gøre det her, som dette Omraade er ret enkelt. Det omfatter kun Sømandsstanden, og Sømandsstanden har allerede nu gennem Mønstringskontoret en ikke saa ganske lille Forbindelse med et Statskontor. Jeg tror, at denne Virksomhed meget godt kan finde Sted under et Statskontor og kan ledes paa en saadan Maade, at Sømændene ville være bedre tjente dermed, end de nu ere, og kunne saa deres Interesser fuldestgørende varetagne i det Forhold, som Loven her søger at regulere. Vi have derfor, for at naa et saa heldigt Resultat som muligt, stillet nogle Endringsforslag. — Forslaget under Nr. 1 gaar ud paa, at 1ste Stykke af § 1 udgaar, og at der i Stedet for sættes: „Forhyring af Søfolk i Kjøbenhavn maa kun foregaa paa de af Staten oprettede Forhyringskontorer.“ Hvis denne Endring vedtages, maa Endringsforslaget under Nr. 2 til § 1, som foreslaar, at i 2det Stykkes 1ste Linie udgaa Ordene „end Bevilling“, nødvendigtvis ogsaa vedtages. — Under Nr. 4 til § 2 foreslaas der at indsætte en ny Paragraf i Stedet for Lovforslagets Paragraf. Den indeholder Bestemmelser med Hensyn til Statskontorenes Oprettelse og Ledelse, samt Bestemmelser om det Veberlag, der kan kræves af Søfolkene og af Skibet, og at Kontorets Indtægter skulle tilfalde Statskassen. — Under Nr. 3 have vi tilladt os at foreslaa, at Ordene i 2det Stykke, 4de Linie, „eller Kontorarbejdere“ udgaa. Grunden, hvorfor vi ønske dette, er at vi frygte for, at Forhyringsvæsenet, som vi have det under de nuværende Forhold, ikke vil være tilfredsstillende ordnet, naaar Kontorarbejderne maa have det Hverv at forhyre Søfolk. Jeg tror, at denne Bestemmelse meget godt kan udgaa, saa meget mere som Skibets Besa-